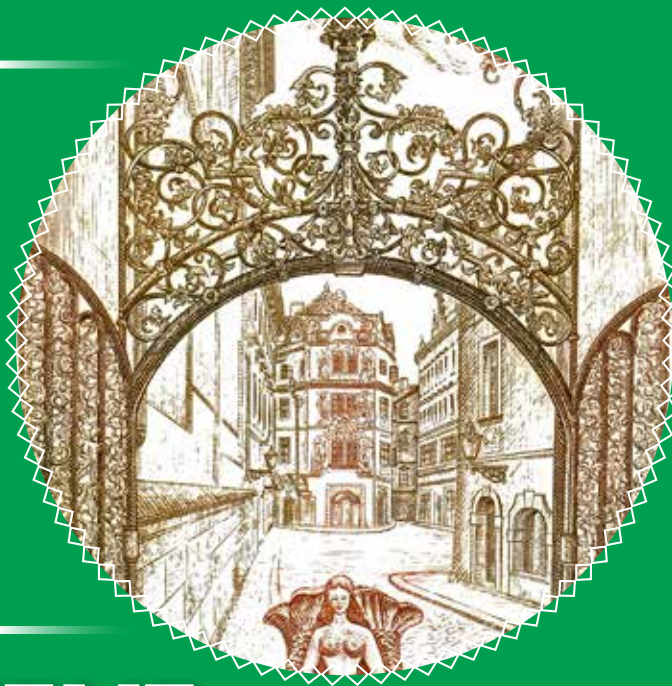

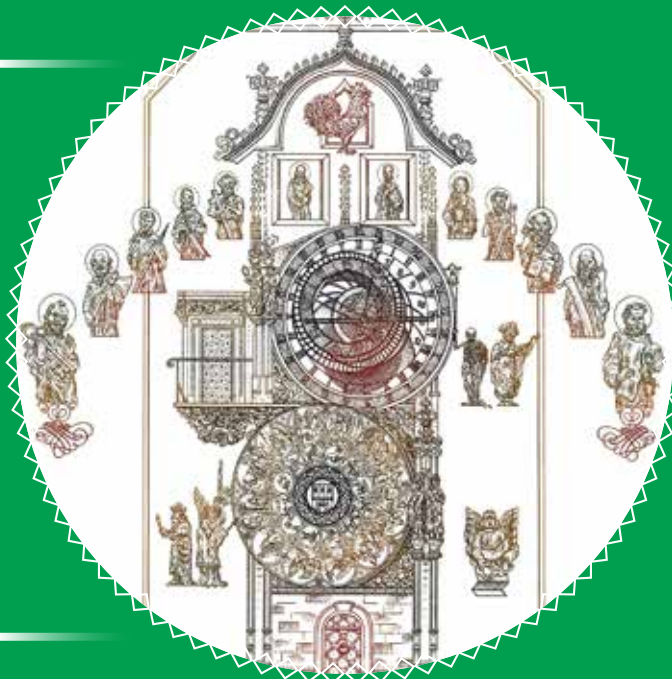
LAZARIÁNSKÝ REUNION

ČLENŮ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO V ČESKÉ REPUBLICE ★ ★ ★ 4/2024

VŠEM NAŠIM ČTENÁŘŮM A PŘÁTELŮM

PŘEJEME POŽEHNANÝ ROK 2025

autor grafik Michal Vondráček

„Odpočítáš si pak sedm roků odpočínutí, sedmkrát sedm let a vyjde ti období sedmi roků odpočínutí: čtyřicet devět let. ... Padesátý rok posvětíte a vyhlásíte v zemi svobodu všem jejím obyvatelům... Padesátý rok vám bude létem milostivým.“

(Lv 25, 8-16)

To platilo již drahý čas před Kristem. Každý „svatý rok“ je v katolické tradici spojený s připomínkou Božího milosrdenství, a to již od roku 1450 s dovoláním na Starý zákon. Z padesáti let, kterých se někteří lidé nemuseli ani dožít, se zavedlo dvacet pět roků. Každý hřích má své důsledky. Svatý rok je chápán jako doba pro odpuštění dluhů a trestů za spáchané hříchy. O to právě jde. Újma vzniklá hříchem se někdy nedá zcela restituovat, v extrémě zemřelému člověku nikdy nelze navrátit život a říci mu promiň, ale zůstává naděje na možnou satisfakci a ukončení trvajících dluhů.

Milostivé léto může pomoci každému člověku postavit se poctivě před vlastní svědomí a poznat sebe sama jako toho, kdo potřebuje být usmířen jak s Otcem, tak se společenstvím sester a bratří v manželství, rodině, rodu, církevním společenství, mezi přáteli, kamarády, kolegy na pracovišti a s blízkými lidmi ve společnosti. A tak mít možnost napravit hříchem narušené vztahy.

Co tomu brání? Prvním mementem je ztráta smyslu pro hřích. Jádrem problému je bezpochyby dezorientace v poznání přirozenosti hříchu. A tím jeho vyznání s prosbou o odpuštění a nápravu důsledků. Ve slovníku dnešních lidí, v knihách, ve věcech, o kterých se mluví, nenaleznete „děsivé“ slovo, které je naopak velmi frekventované v duchovním světě, zvláště v tom, který je blízko Bohu: slovo hřích. Lidé, v běžných soudech, již nejsou považováni za hříšné a hledají pro sebe sama bez ohledu na duchovní dědictví otců, nebiblické nové „omluvné“ výklady pojmů pro dříve „hříšné“ skutky. Místo hřích uvádějí, že mají „problém“. Na to říkával dlouholetý farář v Týně Jiří Reinsberg: „V tom případě, když se modlíš Otče náš, říkej místo odpust' nám naše viny, odpusť' nám naše problémy“.

Každý problém má někde počátek, například právě hřích může být v důsledku příčinou problému, jak o tomto opakovaně čteme v Bibli. Pro takový případ staví církev model řešení: bez uznání a vyznání hříchu není lék pro nápravu jeho důsledku. To vůbec není rozporu s naukou o predestinaci, jak hlásal biskup Augustin: „posse non peccare, non posse non peccare, non posse peccare“ („moci nehřešit, nemoci nehřešit, nemoci hřešit“). Nejde o to, co míní jedinec o obsahu pojmu hřích, neboť každý, i skrytý hřích, má dopad na vztahy mezi lidmi. Hřích vždy přesahuje konkrétního člověka. Boží království není nějaká apokalypsa (zjevení, odhalení) pro a v budoucnosti. Opak je pravdou, je to aktuální stav, kdy se naplňuje Boží vůle, je nám na-

blízku a mezi námi. Máme-li žít v Božím království dnes a zde, je nutné eliminovat hřích do důsledku. Jak na to? Prvně jde o obrácení srdce, to je počátkem změny. V církvi katolické vypočítává Tridentský koncil 4 prvky pokání: 3 ze strany kajícího (lítost, vyznání, zadostiučinění) a rozhřešení udělované knězem, které považuje za nejdůležitější část svátosti. V jiných církvích se ctí odlišná praxe. Srdce člověka je místem, kde setkává Boha. V biblickém vyjádření ukazuje srdce celistvost lidské osoby na rozdíl od jednotlivých schopností a skutků samotné osoby. Obrácení srdce, které obsahuje lítost nad hříchem a úmysl nového života, vyjadřuje hříšník skrze vyznání církvi, vhodné zadostiučinění a změnu života. Obrácení předpokládá na prvním místě osobní poznání toho, co hřích je, a tedy že byl spáchán. Žádné výmluvy a nová chápání pro slabosti lidu ani volání „moderní“ doby. Takové moderní doby byly vždy, to bylo i za Mojžíše, on musel svého času ustoupit tlaku souvěrců a provést „revizi“ některých „příkazů Starého zákona“. Jak to Ježíš komentoval? „Pro tvrdost vašeho srdce“ (Mk 10,2-16).

Za druhý svatý rok se ukazuje jako vhodná příležitost pro oživení komunit, aby se v jejich středu znovu konaly „liturgie smíření“. Především společnou četbou a nasloucháním Božímu slovu. Písmo je Božím slovem, to stvrzujeme proklamací při bohoslužbě, například v katolické tradici slovy „Bohu díky“. Při duchovním naslouchání Božímu slovu si lidé pomáhají vzájemnou modlitbou. Každá modlitba v breviáři je uváděna výzvou „Bože, pospěš mi na pomoc“ a odpovídá: „Slyš naše volání“. To je

krásné, vždyť modlitba sama vyžaduje Boží milost, tedy pomoc. Není jednoduché se modlit v duchu a pravdě. K tomu apoštol Jakub píše: „Vyznávejte se tedy vzájemně ze svých hříchů a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni.“ (Jk 5,16)

Jak to může dopadnout? Ze života biskupa Augustina se často zobrazuje příhoda jednoho horkého srpnového dne roku 386, kterou vypravuje v knize Vyznání. „Tu náhle z blízkého domu slyším hlas, který zpíval táhlou, něžnou píseň. Každá sloka končila vždy stejnými slovy: tolle lege, tolle lege — vezmi a čti, vezmi a čti! Výraz mé tváře se hned změnil a počal jsem hned přemýšlet, jsou-li snad tato opakovaná slova nějakou dětskou hrou. Zadržel jsem slzy a vstal jsem. Nenapadlo mne nic jiného, než že je to snad pokyn z nebe, abych vzal knihu, otevřel ji a četl to, na co padne můj zrak. S dojetím jsem se vrátil na místo, kde předtím seděl můj přítel. Nechal tam ležet knihu s listy apoštola Pavla. Uchopil jsem ji, otevřel a četl jsem pozorně tato slova: »Veďme počestný život; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.« Dále jsem už nechtěl číst a nebylo toho ani zapotřebí, protože po posledních slovech té věty mi náhle vyšlehl v srdci plamen zářivého světla, které ihned rozptýlilo temnotu mé nejistoty a mých pochybností.“

Fecisti nos ad Te et inquietum est cor nostrum donec requiescat in Te (stvořil jsi nás pro sebe, a neklidné je srdce naše, dokud nespočine v Tobě).

Josef Svoboda

Ocenění pro lazariánského dárce krve

11. 11. 2024 v Betlémské kapli převzal náš spolubratr Filip Dostál od zástupců Českého červeného kříže Zlatou Janského plaketu za 40 bezpříspěvkových odběrů krve.

Darování krve je činnost nadmíru společensky záslužná a ocenění hodná. Červené krvinky ani další složky krve není dosud možno nikterak uměle plnohodnotně nahradit, a tak darování krve zůstává jedinou možností, jak získat tuto nejcennější tekutinu. Krev či některé její složky (jako krevní plazmu či krevní destičky) potřebují nejen lidé po těžkých úrazech, ale i lidé po operacích, s onemocněním krve jako např. leukémie, maminky po těžkých porodech či také třeba nedonošená miminka. Těm všem může krev zachránit život. Bratr Dostál svým přístupem dokazuje, že mu osud těchto potřebných není lhostejný a není mu líto ne-

pohodlí a času, aby přispěl k úzdavě či alespoň vylepšení zdravotního stavu těchto pacientů. Nepochybuji o tom, že v našem lazariánském společenství není jediný, kdo krev daruje. Necht' je tedy bratr Dostál spolu s dalšími lazariánskými dárci příkladem všem těm, kteří mají ostych či obavy z darování krve. Jako člen České obce sokolské se bratr Dostál také zapojil do projektu Sokolská kapka krve, zaměřeného na podporu darování krve a jeho propagaci. A i v tomto spolku je jeho čin příkladem pro ostatní. Komu z nás věk a zdraví dovolí darovat krev, zkusme se překonat, vystoupit ze své komfortní zóny a pro pomoc bližnímu podstoupit pro někoho možná trochu nepříjemnou proceduru. Jako to již čtyřicetkrát učinil bratr Dostál. Odměnou nám ale bude pocit, že jsem někomu třeba zachránil život. A to za to přece stojí. *Vít Jakoubek*

Pomoc Domu sv. Josefa

Darovací certifikát

na částku: **50.000 Kč**

kterou věnovali: **Společnosti pomocníků řádu sv. Lazara, z.s.**

domovenka.cz

Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského a její komenda sv. Zdislavy společně se Společností pomocníků řádu sv. Lazara pomáhá tam, kde je potřeba. Naše nezisková organizace je přidruženou organizací Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Rozhodli jsme se podpořit projekt v Domě sv. Josefa v Živči, kde se léčí a pobývají lidé postižení roztroušenou sklerózou. Za předané peníze si budou moci nakoupit nové vybavení a zkvalitnit tak svůj pobyt. <https://www.domovsvatéhojosefa.cz/>

ZELENÝ KŘÍŽ POMÁHÁ

Richard Andrlé Saylor

Společnosti pomocníků řádu sv. Lazara, z.s.
Sv. Čecha 63
566 01 Vysoké Mýto

Váleni členové řádu, dámy a pánové,

dovoľte mi vyjádřit upřímné poděkování za Vaši štědrost a neustálou podporu, kterou projevujete našemu Domovu sv. Josefa.

Vaše pravidelné finanční dary významně přispívají k péči o nemocné roztroušenou sklerózou, což nám umožňuje nadále poskytovat našim klientům komplexní péči a vyváženou a nejvyšší možnou péči.

Vaše pomoc je pro nás nejen finančním přínosem, ale také obrovským povzbuzením v naší práci.

Věrní si vám Vaši důvěry a věrnosti našemu poslání.

Přeji Vám požehnaný adventní čas plný klidu, radosti a světla nadcházejících Vánoc.

S úctou a věrností,

Mgr. Dominik Melichar
veloucí Domova sv. Josefa

Domov sv. Josefa

Ústí u Litavče 148, Litavče
Znač. 1. 584 34, IČ: 4823214

domovsvatéhojosefa.cz

Nezisková občanská a veřejná prospěšná
pro nemocné roztroušenou sklerózou

Oblastní charita
Červený Kostelec
Domov sv. Josefa je sdružením
Oblastní charity Červený Kostelec

Vánoce v dětských domovech a v sociálně znevýhodněných rodinách

Nastal čas Vánoc a jako každý rok jsem se rozhodl udělat hezké Vánoce dětem, které klidně a spokojeně Vánoce moc neprožívají. Společně s nemocnicí v Brandýse nad Labem PP Hospitals, která již obdržela od Vojensko-špitálního řádu Lazara Jeruzalémského mnoho dobrého v průběhu roku, jsme uspořádali velkou sbírku na děti. Matadorem projektu jsem se stal já a mým hlavním spolupracovní-

kem staniční sestra MOJIP Interního oddělení Markéta Nekovářová, DiS., a její manžel Jakub Nekovář, kterým patří velké díky, a samozřejmě i osazenstvu celé nemocnice; všem, kteří se podíleli na tomto projektu, kde se vybralo několik tisíc na dárky pro řadu dětí z různých dětských domovů převážně na Moravě. Mezi dárky samozřejmě patřily věci, na něž zpravidla akce sponzorů, do-

movy a rodiny nikdy nedosáhnou. Řada dětí, když jsem se ptal, co by chtěli k Vánocům, odpověděla: „Rád bych... ale sponzoři mi koupí jen dárek do 500 Kč, a tak jsem si vybral nějakou hloupost, kterou dám mladším dětem.“ Samozřejmě, že lásku, rodinu a umění „mít rád“ člověk všem nahradit nemůže, ale důležité je umět s lidmi být a věnovat se jim.

Martin Janda

Zaměstnanci Charit z Českobudějovické diecéze na návštěvě

u J. E. Mons. ThDr. Vlastimila Kročila, Ph.D., biskupa českobudějovického

Katolická Charita je nejstarší dobročinnou organizací s celostátní strukturou v České republice a zároveň největším nestátním poskytovatelem sociálních i zdravotních služeb. Téměř 9000 zaměstnanců každoročně pomáhá téměř 180 tisícům potřebných po celé republice. Do povědomí veřejnosti je Charita ČR zapsána mimo jiné Tříkrálovou sbírkou, nejrozsáhlejší sbírkovou akcí u nás, která je každoročně velice úspěšná.

Zřizovatelem Charity ČR je Česká biskupská konference a tvoří jí síť 274 arcidiecézních, diecézních, oblastních, městských a farních Charit. Činnost těch oblastních, městských a farních Charit koordinují arcidiecézní a diecézní Charity. Těch působí na území ČR osm a jednou z nich je i Diecézní Charita České Budějovice, která sdružuje 13 oblastních Charit.

V pátek 6. 12., na svátek sv. Mikuláše, který je patronem Českobudějovické diecéze, byli zaměstnanci Charit z diecéze pozváni na setkání se sídelním biskupem J. E. Mons. ThDr. Vlastimilem Kročilem, Ph.D. Významným hostem J. E. biskupa Kročila byl v tento slavnostní den J. Ex. Mons. Jude Thaddeus Okolo, arcibiskup, apoštolský nuncius v ČR. Setkání se zaměstnanci Charit probíhalo v konferenčním sále biskupského paláce, nedaleko centra Českých Budějovic.

Zaměstnancem Oblastní charity Písek je od března 2023 cfr. Aleš Jan Randl, CLJ, velitel Českobudějovické komendy sv. Jana Křtitele našeho Řádu, který zastává funkci vedoucího provozu Charitní pečovatelské služby v Písku. Díky tomu si na setkání mohl vyslechnout chválu charitního díla, pomoci všem potřebným, jak ze strany J. E. biskupa, tak i z úst vzácného hosta. Oba vystupující vysoce ocenili práci zaměstnanců Charity, v níž vidí pokračování díla našeho Pána Ježíše Krista, který nás k tomuto dílu povzbuzuje. Toto poslání se řídí Etickým kodexem Charity:

„Činnost je motivována, orientována a definována Písmem svatým, učením a tradicí katolické církve a láskou, která se projevuje osobním setkáním s lidmi v nouzi. Charita je pohlazení, které církev dává svému lidu, a ztělesňuje přednostní zaměření na chudé, vyloučené nebo na lidi na okraji společ-

nosti. Charita se snaží zajistit celostní vývoj osoby a ulevit trpícím stíženým katastrofami, konflikty a bezprávím.“

Po úvodních slovech byl dán prostor i k diskusi a otázkám oběma hostitelům setkání. Na závěr každý z účastníků obdržel jako osobní dárek růženec. Navečer se zaměstnanci Charit odebrali do katedrály sv. Mikuláše, kde se od 17 hodin konala slavnostní mše svatá. Za bohaté účasti členů Katedrální kapituly, duchovních, řeholních sester a bratří z diecéze, zaměstnanců Charit a věřících, byl hlavním celebrantem J. Ex. Mons. Jude Thaddeus Okolo, arcibiskup a apoštolský nuncius v ČR, který sloužil mši v češtině. Kromě diecézního biskupa J. E. Mons. ThDr. Vlastimila Kročila, Ph.D., byl přítomen též pomocný biskup Mons. Mgr. Pavel Posád, který je prezidentem Katolické Charity na celostátní úrovni. *Aleš Randl*

Sbírka potravin

Podzimní část sbírky se konala v sobotu 23. listopadu a opět tak, jako každý rok, se jí zúčastnili všichni členové Plzeňské komendy blahoslaveného Gerarda.

Sbírka potravin, která se koná pravidelně na jaře a na podzim každého roku, je dnes nezastupitelnou, potřebnou a také stále více populární sbírkou. V letošním roce se zásoby potravin a drogistického zboží ztenčily i díky povodním, které zasáhly velkou část naší republiky v měsíci září 2024, a proto byla její podzimní část velmi očekávána.

Tato pomoc potřebným je jedna z nejvýznamnějších a z nejpulárnějších akcí v naší republice, neboť ji pomáhají propagovat i některé státní orgány. Další výhodou této sbírkové akce je, že může pomoci každý buď osobně v sobotu při běžném nákupu, nebo také online vždy v delším období několika týdnů.

Naši členové nakupují vše potřebné od trvanlivých potravin přes drogistické zboží (jako např. prací prášky, dezinfekci, toaletní papír) až po dětské po-

traviny a hygienické potřeby (výživi, kaše, pleny apod.).

V podzimní části potravinové sbírky bylo nakoupeno potřebné zboží v hodnotě 15 000 Kč členy Plzeňské komendy bl. Gerarda a za pomoci donátorů.

Jsmo velice rádi, že se nám stejně jako při celoroční sbírce POVODNĚ 2024 vydala spolupráce s donátory. Snažíme se i o změnu obsahu nákupu tak, aby byl každý rok různorodý či aktuálně potřebný. *Kamil Kuna*

PAX VOBISCUM – Pokoj Vám

Dne 11. listopadu 2024 se konala mše svatá, kterou vedl náš kaplan P. Igor Bibko. Mše se týkala všech našich blízkých zemřelých, zemřelých členů Řádu sv. Lazara i všech válečných veteránů.

Letos byla také připomínka výročí 35 let od svatořečení sv. Anežky České, které proběhlo v Římě dne 12. listopadu 1989.

Mše se zúčastnili členové Plzeňské komendy blahoslaveného Gerarda.

P. Igor Bibko zasvěceně hovořil o všech událostech, které se týkaly připomenutí památky zesnulých členů, ale i našich blízkých. Dále také promluvil o událostech svatořečení Anežky České.

Mše svatá se konala v kapli bl. Hroznaty na Biskupství plzeňském a byla všemi přítomnými velmi kladně hodnocena, jak po stránce církevní, tak i po stránce obsahové. Opět jsme se přesvědčili, že náš kaplan P. Igor Bibko je člověk na svém místě a že všechny přítomné při naší mši svaté dokáže plně zaujmout.

Kamil Kuna

Mgr. Vladimír Václav Karbusický, AChLJ, přijal v Milevsku kněžské svěcení

Milevská synagoga se v sobotu 30. listopadu stala dějištěm krásné a pozeňnané události. Svátost kněžského svěcení zde přijal spolubratr Vladimír Václav Karbusický, AChLJ, který zde byl zároveň ustanoven farářem. Cfr. Aleš Jan Randl, CLJ, velitel Českobudějovické komendy sv. Jana Křtitele, byl v Milevsku ustanoven zmocněncem Diecézní rady Plzeňské diecéze CČSH.

Navzdory mrazivému počasí byla synagoga zaplněna hosty z řad věřících, duchovních CČSH a hostů z ekumeny. Panovala uvolněná a přátelská atmosféra. Kromě téměř kompletní Českobudějovické komendy zde Řád zastupoval i cfr. Mgr. Lukáš Vytlačil, AChLJ, který přítomné potěšil zpěvem žalmu.

teologické fakultě Univerzity Karlovy a absolvoval také kurz nemocničního kaplana na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Před svým kněžským svěcením a uvedením do služby faráře působil v Milevsku jako jáhen. Je také tajemníkem Diecézní rady Plzeňské diecéze CČSH.

Kázání se ujal plzeňský biskup CČSH a člen našeho Řádu Mgr. Lukáš Bujna, SchLJ. Bratr Vladimír přijal svěcení z rukou biskupa, patriarchy CČSH ThDr. Tomáše Butty, Th.D., kněžských kolegů i laických spolusvětitelů.

O hudební doprovod liturgie se postaral bratr Matěj Bartoň, budoucího kněze všem shromážděným představil milým, svérázným stylem cfr. ThDr. Richard Ferčík, Ph.D., AChLJ. Vladimír Václav Karbusický vystudoval husitskou teologii na Husitské

Svémi přáteli, kolegy, sestrami a bratry je bratr Vladimír vnímám jako laskavý, obětavý, přátelský člověk se smyslem pro humor a neuvěřitelnou ochotou pomáhat tam, kde je právě potřeba.

V jeho kněžské službě mu vyprošujeme hojnost Božího požehnání, hodně sil, lásky, víry a naděje.

Amaya Sardá, Aleš Randl

Řádový den moravských komend

V mírném předstihu se v soboru 7. prosince 2024 uskutečnilo u příležitosti oslav řádového svátku sv. Lazara setkání komend moravského bailivku. Na pozvání členů brněnské komendy se sjeli do Slavkova u Brna zástupci prostějovské i olomoucko-ostrovské komendy.

Za účasti J. E. velkopřevora Ludvíka Belcrediho, J. E. velkobailiva Ondřeje Farky a moravského bailiva Rev. Jaroslava Kratky zahájili přítomní členové Řádu v počtu osmi spolusester a spolubratří setkání tradičně mší svatou. Ta se tentokrát sloužila v úchvatném slavkovském chrámu Vzkříšení Páně. Slavkovský svatostánek je s ohledem na náš Řád a jeho ekumenicitu více než příznačný. Byl totiž vystavěn v 80. letech 18. století – tedy v období pozdního osvícenství – z popudu majitele slavkovského panství a státního kancléře, knížete Václava Antonína Kaunitz-Rietberga (1711–1794) jako symbol náboženské tolerance. Není bez zajímavosti, že se sám zadavatel stavby významně podílel na uveřejnění tolerančního patentu. Projekt chrámu, vypracovaný předním vídeňským architektem Johannem Ferdinandem Hetzendorfem, ztělesňuje svou puristickou klasicistní architekturou princip harmonie rozumu a víry. Střídmá výzdoba chrámu pak – jak zmiño-

valy dobové komentáře – hypoteticky umožňovala využití chrámu všemi tolerovanými křesťanskými náboženstvími, tedy vedle katolického a pravoslavného i oběma protestantskými vyznáními – helvetským a luterským. V letošním roce pak všichni budeme moci okusit jedinečnou atmosféru tohoto bohoslužebného prostoru při slavnostní investituře českého velkobailivku našeho Řádu.

Po mši svaté pokračoval řádový den setkáním v prostorách slavkovského farního domu. Společné agapé dalo vzniknout prostoru pro diskusi nad vizemi, pro prezentaci činnosti jednotlivých komend i pro úvahy nad dalším směřováním a aktivitami. Za vytvoření vskutku příjemného prostředí patří velký dík veliteli brněnské komendy Janu Kaufovi a spolusestře Evě Špatné z téže komendy. *Petr Popelka*

Rytířský den Plzeňské komendy bl. Gerarda a jak dál v roce 2025 a v letech dalších

Dne 11. prosince 2024 se konal Rytířský den Plzeňské komendy blahoslaveného Gerarda. Kromě členů naší komendy nás navštívili členové Karlovarské komendy v čele s jejím velitelem Cfr. Ing. Petrem Dolejšem, MLJ. Zvláště nás potěšila přítomnost našeho velkobailiva J. E. Ing. Ondřeje Farky, KCLJ, BMLJ.

Po krátkém zhodnocení naší činnosti v pomalu končícím roce 2024 se slova ujal velkobailiv, který nás seznámil s činností celého Řádu v letošním roce a s úkoly na rok 2025, které nás budou očekávat. Při zhodnocení činnosti v letošním roce poděkoval všem členům za účast na celorádové sbírce „POVODNĚ“, kde vybrané finance byly cíleně předány potřebným. Po svém shrnutí čin-

nosti Řádu v roce 2024 poděkoval členům Plzeňské komendy bl. Gerarda za jejich dlouhodobou a aktivní činnost. Z plánovaných akcí na příští rok byla vyzdvížena investitura, která se uskuteční dne 11. října 2025 ve Slavkově u Brna a její součástí bude slavnostní zahájení výstavy o historii a současnosti Řádu svatého Lazara Jezulémského, která bude v den konání investitury otevřena na zdejší zámku. Duchovní patronem nad touto investiturou bude brněnský biskup Mons. Pavel Konzbul. Tato investitura bude organizována Brněnskou komendou našeho Řádu.

Po jeho zhodnocení se rozvinula neformální беседа o činnosti Českého velkobailivku v uplynulých letech až do současnosti. Celé setkání bylo

zajímavé a poučné a přispěje k další aktivitě členů našeho Řádu. Závěrem velkobailiv poděkoval za organizaci Rytířského dne naší komendě a popřál všem přítomným požehnané Vánoce a hodně zdraví v příštím roce.

Velitel Plzeňské komendy poděkoval za účast a našim hostům předal upomínkové předměty. Velmi nás potěšila osobní účast velkobailiva a s radostí jsme uvítali návštěvu spolubratra a spolusester z Karlovarské komendy, která byla příjemná a posloužila k bližšímu seznámení členů mezi oběma komendami.

Těšíme se proto i v příštím roce na Rytířský den naší komendy, který bude součástí Svatolazaraských dnů Plzeňské komendy bl. Gerarda. *Kamil Kuna*

Slavnost v kostele Matky Boží před Týnem

Dne 9. 12. 2024 se zástupci našeho Řádu zúčastnili slavnostní bohoslužby u příležitosti slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie v chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí v Praze. Mši svatou celebroidl J. E. Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský a primas český, za účasti J. Em. Dominika kard. Duky OP a papežského nuncia J. E.

Thaddeuse Juda Okola a dalších osobností církevního, politického a společenského života.

Po mši svaté se účastníci v průvodu přesunuli k Mariánskému sloupu. Během mariánské pobožnosti ozdobili hasiči z hasičského útvaru ochrany Pražského hradu věncem Mariánský sloup se sochou Bohorodičky. Po akci se konalo společenské setkání v klášteře Minoritů na Starém Městě. Zde

jsme mimo jiné hovořili s významnou dámou, paní Eliškou Haškovou-Coolidge, která byla členkou personálu Bílého domu a pracovala pro pět amerických prezidentů.

Za náš Řád se akce zúčastnilo celkem 13 členů z české a slovenské jurisdikce Řádu.

Ondřej Farka

Řádový den v Hronově

Členové východočeského křídla řádu oslavili svůj řádový den na římskokatolické faře u kaplana komendy P. Jana Kunerta v Hronově. Přestože bylo 14. prosince velké náledí, nakonec se nás sešlo kolem dvanácti účastníků. Řádový den zahájil o jedenácté kaplan mši svatou v kostele Všech svatých. Po mši svaté jsme doklouzali na vyhřátou a útulnou faru, která již nepřipomínala staveniště jako minule, a to díky schopnostem místního administrátora. Po společném obědě zahájila svou přednášku antropoložka Mgr. Marcela Horáková z centra terén-

ní archeologie FF UHK, která přijala naše pozvání. Asi v hodinové prezentaci nás zavedla do umění číst v kostech. Představila nám základní metody zpracování kosterního materiálu a onemocnění na kostře. Paní antropoložka nám detailně představila výzkum hromadných hrobů z prusko-rakouské války v roce 1866, které byly odkryty při stavbě dálnice D35 mezi obcemi Lípa a Všeňstary u Hradce Králové. Potěšila nás informace o vybudování

podzemního ossaria u Sadové, kde budou nalezené ostatky důstojně pochovány. Na závěr našeho setkání jsme se s velitelem shodli na směřování komendy a padl návrh na pravidelný jour fixe. Přítomný kosterní materiál nám také připomněl naši pomíjivost a jaké je naše místo v Božím řádu. S přáním pevného zdraví a pokojného vánočního času jsme se s lazariánským odhodláním rozjeli do svých domovů.

David Kracík

Oslava řádového svátku v Praze

Augustiniánský klášter u svatého Tomáše je stálým zájmem obou našich řádových komend v Praze. Konáme zde naše pravidelná setkání a každoročně i naše řádové dny.

Nejinak tomu bylo i tentokrát. Sešli jsme se 16. prosince, v předvečer svátku sv. Lazara. Zahájili jsme bohoslužbou v klášterní kapli svaté Barbory. Celebrantem byl otec Mgr. Juan Provecho, OSA. V kázání otec Juan mimo jiné připomněl, že abychom plnili Boží vůli, nemají být modlitby pouhým naším monologem, ale máme s Bohem rozmlouvat a učit se Bohu naslouchat. Matka Boží a svatý Josef naslouchali, co jim Bůh říkal. Ježíšovi učedníci naslouchali slovům svého Mistra. Stejně tak i Ježíšův přítel Lazar a jeho sestry Marta a Marie. Ježíš promlouvá i k nám. Učme

se naslouchat, co nám říká. V závěru mše svaté popřál otec Juan všem přítomným požehnané Vánoce a požehnal nám a našim řádovým aktivitám. Do našeho společenství tentokrát zavítala vzácná návštěva – paní docentka Helena Uhrová, manželka nedávno zesnulého velkobailiva profesora Aleše Blumy. Dále byl mezi účastníky postulát Dr. Pavel Letý, který za námi jezdí do Prahy až z Kopřivnice. A uvítali jsme i zájemce o členství pana Michaela Polaka.

Po bohoslužbě jsme se přemístili do přílehlých prostor kláštera. Úvodem náš velkobailiv Ing. Ondřej Farka, KCLJ, vyhodnotil aktivity Řádu v uplynulém roce, poděkoval všem za jejich činnost a seznámil nás s prioritami řádových aktivit do dalšího období, a to jak na úrovni naší jurisdikce, tak mezinárodního Řádu.

Po něm krátce promluvili velitelé komend na podobné téma a poděkovali přítomným i nepřítomným členům za to, co na poli Řádu udělali. Následoval příspěvek s přáním všeho dobrého jak pro Řád, tak pro každého z nás. Poté každý z přítomných řekl něco o sobě, o své činnosti v Řádu, co chce pro Řád udělat, co od Řádu očekává, ale i o svém osobním, rodinném

a pracovním životě. Kolem řady témat vznikla plodná diskuse. Tak jako obvykle i tentokrát nechyběl dostatek nápojů a pokrmů. Rozešli s jsme se s vzájemným přáním Požehnaných Vánoc a roku 2025.

Díky Bohu za každé takové setkání. A také děkujeme našim hostitelům augustiniánům, a především otci Juanovi. *Vladimír Němec*

Svatý Lazare – oroduj za nás

V pondělí dne 16. prosince 2024 se konala mše svatá jako připomenutí patrona našeho Řádu svatého Lazara. Členové Plzeňské komendy blahoslaveného Gerarda se ji aktivně zúčastnili.

Naším celebrantem byl P. Mgr. PhDr. Igor Bibko, SCHLJ, který ve své promluvě připomněl našeho patrona jako významnou osobnost biblických dějin. P. Bibko také připomněl každoroční ekumenickou bohoslužbu v rámci Hospice sv. Lazara v Plzni, která se vždy konala v období okolo svátku svatého Lazara a kterou v hospici zavedl emeritní biskup František Radkovský.

Součástí bohoslužby bylo také při-

pomenutí osoby Karla I., který byl v roce 2004 blahoslaven papežem. V letošním roce si naše komenda připomněla 10 let od instalace pamětní desky na soukromém pozemku naší spolusestry PhDr. Hany Gerzanicové, CLJ. Po jejím úmrtí v roce 2023 bylo dohodnuto tuto desku ponechat na svém místě, a tak si v dalších letech můžeme připomínat posledního císaře Karla I., který zemřel 1. dubna 1922.

Mše svatá se na závěr letošního roku 2024 uskutečnila v přátelském a bratrském duchu a s přáním i nadále působit v řádové činnosti v dalších letech.

Kamil Kuna

Řádový den Karlovarské komendy

Tradiční setkání členů Karlovarské komendy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského se uskutečnilo 19. prosince 2024 v kostele sv. Petra a Pavla Církve československé husitské v Karlových Varech. Bohoslužbu celebrouval cfr. Mgr. Lukáš Bujna, SCHLJ, biskup plzeňské diecéze Církve československé husitské. Poté velkobailiv J. E. Ing. Ondřej M. Farka, KCLJ,

BMLJ, slavnostně předal cfr. Lukáši Bujnovi řádové insignie. Následovalo společné foto členů řádu před oltářem kostela sv. Petra a Pavla.

Řádový den Karlovarské komendy byl završen slavnostní večeří členů komendy, jejich přátel a hostů, mezi nimiž nemohl chybět emeritní prior a velitel komendy Hessen - Nassau Ernest Josef Finta, KCLJ-J, KMLJ, s chotí. *Jiří Fresser*

